

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0372/2013

15. 11. 2013

ZPRÁVA

o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii
(2012/2078(INI))

Výbor pro ústavní záležitosti

Zpravodaj: Roberto Gualtieri a Rafał Trzaskowski

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU	19
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI	27
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	32

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii

(2012/2078(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,
- s ohledem na Smlouvu o zřízení Evropského mechanismu stability (ESM)¹,
- s ohledem na Smlouvu o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii²,
- s ohledem na balíček šesti právních předpisů týkajících se správy ekonomických záležitostí (tzv. six-pack)³,
- s ohledem na balíček dvou legislativních aktů (tzv. two-pack)⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. května 2013 o návrhu nařízení Rady, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi⁶,
- s ohledem na zprávu předsedů Evropské rady, Evropské komise, Evropské centrální banky a Euroskupiny ze dne 5. prosince 2012 s názvem „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“⁷,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie: zahájení evropské diskuse“⁸,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2012 obsahující doporučení Komisi ke zprávě předsedů Evropské rady, Evropské komise, Evropské centrální banky a Euroskupiny s názvem „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. května 2013 o budoucích legislativních návrzích

---

¹ Smlouva o zřízení Evropského mechanismu stability (ESM).

² Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

⁴ Úř. věst. L 140, 27. 5.2013.

⁵ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2013)0213.

⁷ <https://www.ecb.europa.eu/ssm/pdf/4preport/fourpresidentsreport2012-12-05EN.pdf>

⁸ COM(2012)0777, 28. listopadu 2012.

⁹ Přijaté texty, P7_TA(2012)0430.

týkajících se hospodářské a měnové unie¹ ,

- s ohledem na své usnesení ze dne 12. června 2013 o posílení evropské demokracie v budoucí HMU² ,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a na stanoviska Hospodářského a měnového výboru a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0372/2013),
- A. vzhledem k tomu, že diferenciací je určujícím rysem procesu evropské integrace a prostředkem, který umožňuje její postupování a zaručuje skutečné dodržování zásady rovnosti, chápané ve smyslu stejného zacházení ve stejných situacích a nestejného zacházení v situacích, které nejsou stejné;
- B. vzhledem k tomu, že diferencovaná integrace by v procesu prohlubování evropské integrace měla mít i nadále funkci iniciátora, kterou bude zprvu plnit dílčí skupina členských států, k nimž se však budou moci připojit všechny členské státy, s tím, že cílem bude její úplné začlenění do Smluv;
- C. vzhledem k tomu, že existují dva druhy diferencované integrace: „několikarychlostní“, v jejímž rámci státy dosahují stejných cílů v různých časových rámcích, a „víceúrovňová“, u níž se státy dohodly, že si stanoví odlišné cíle;
- D. vzhledem k tomu, že diferenciací nesmí oslabit význam unijního občanství, které je základním statutem státních příslušníků jednotlivých členských států a umožňuje těm, kdo se nacházejí ve stejné situaci, aby si před zákonem, bez ohledu na svou státní příslušnost, činili v oblastech působnosti Smlouvy nárok na stejné zacházení;
- E. vzhledem k tomu, že každá diferenciací respektuje a upevňuje jednotu evropského právního řádu a její účelnost a soudržnost, zásadu nediskriminace na základě státní příslušnosti, jakož i vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic a fungování vnitřního trhu;
- F. vzhledem k tomu, že k diferenciaci se lze uchýlit, kdykoli není možný nebo proveditelný společný postup;
- G. vzhledem k tomu, že diferenciací je a vždy by měla být zakotvena v jednotném institucionálním rámci Evropské unie;
- H. vzhledem k tomu, že diferencovaná integrace musí dodržovat zásadu subsidiarity podle článku 5 SEU a protokol č. 2 o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality;
- I. vzhledem k tomu, že Smlouvy poskytují několik možností a nástrojů diferencované integrace, mezi které patří omezení územní platnosti, ochranné doložky, výjimky, účast či neúčast na provádění právních předpisů, posílená spolupráce a ustanovení týkající se

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0222.

² Přijaté texty, P7_TA(2013)0269.

členských států, jejichž měnou je euro, a které jsou použitelné za předpokladu, že respektují jednotu, účelnost a soudržnost evropského právního řádu a jsou zakotveny v jednotném institucionálním rámci (metoda Společenství);

- J. vzhledem k tomu, že některým členským státům byla u různých politik povolena neúčast na provádění, jak stanoví různé protokoly ke Smlouvám, což může narušit jednotu, účelnost a soudržnost evropského právního řádu;
- K. vzhledem k tomu, že výjimky stanovené v čl. 27 odst. 2 SFEU připouštějí v rámci určitého právního aktu, který se týká všech členských států, diferenciaci mezi určitými členskými státy, přičemž stále sledují cíl postupně zavádět a zajišťovat funkčnost vnitřního trhu;
- L. vzhledem k tomu, že Smlouva o fungování Evropské unie obsahuje ve svém čl. 114 odst. 4 a 5, čl. 153 odst. 4, čl. 168 odst. 4, čl. 169 odst. 4 a článku 193 ochranné doložky, které členským státům umožňují ponechat v platnosti či zavést přísnější ochranná opatření v rozsahu použitelnosti právního aktu, který se týká všech členských států;
- M. vzhledem k tomu, že posílená spolupráce vyžaduje účast nejméně devíti členských států v oblasti mimo výlučnou pravomoc Unie, neúčastnickým členským státům umožňuje účast na jednáních, avšak bez hlasovacího práva, a je kdykoli otevřená účasti všech členských států;
- N. vzhledem k tomu, že v rámci postupu posílené spolupráce je možné v krajním případě přijímat opatření, která jsou závazná pro určitou dílčí skupinu členských států, pokud k tomu Rada udělí svolení, které přijímá buď kvalifikovanou většinou svých hlasů, nebo v oblasti SZBP na základě svého jednomyslného rozhodnutí;
- O. vzhledem k tomu, že tento mechanismus se již používá pro celoevropské rozvodové právo a právní předpisy týkající se evropského patentu a byl schválen Evropským parlamentem a Radou pro oblast daní, a sice v souvislosti se zavedením daně z finančních transakcí;
- P. vzhledem k tomu, že v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky mohou skupiny států plnit zvláštní úkoly nebo mise a že v oblasti společné bezpečnostní a obranné politiky se předpokládá založení stálé základní skupiny států s vojenskými kapacitami;
- Q. vzhledem k tomu, že jak je známo už z dřívější doby, Schengenská dohoda z roku 1986, Schengenská úmluva z roku 1990, podepsaná určitou dílčí skupinou členských států, které se rozhodly zrušit na svých společných hranicích hraniční kontroly, Dohoda o sociální politice z roku 1991, již mezi sebou uzavřela určitá skupina členských států, které se rozhodly rozšířit dosavadní pravomoci Evropské rady v oblasti zaměstnanosti a sociálních práv a umožnit hlasování kvalifikovanou většinou, a Průmská úmluva z roku 2005, kterou mezi sebou uzavřela určitá dílčí skupina členských států a Norsko a která se týká výměny údajů a spolupráce v boji proti terorismu, představuje formu diferencované integrace;
- R. vzhledem k tomu, že schengenské *acquis* bylo Amsterdamskou smlouvou učiněno součástí Smluv s uznáním neúčasti Spojeného království, Irska a Dánska;
- S. vzhledem k tomu, že Spojené království a Irsko mohou kdykoli požádat o přistoupení

k účasti na uplatňování všech nebo některých ustanovení schengenského acquis, a vzhledem k tomu, že Dánsko je i nadále vázáno původní Schengenskou dohodou a úmluvou;

- T. vzhledem k tomu, že Průmská úmluva byla částečně začleněna do právního rámce EU;
- U. vzhledem k tomu, že Dohoda o sociální politice byla Amsterodamskou smlouvou učiněna součástí Smluv bez výjimek;
- V. vzhledem k tomu, že Smlouvy nabízejí několik způsobů, jak lze dosáhnout pokroku v oblasti zaměstnanosti a sociálních politik, a že potenciál těchto možností doposud nebyl plně využit zejména s ohledem na článek 9 SFEU, článek 151 SFEU a článek 153 SFEU, ale rovněž obecněji s ohledem na článek 329 SFEU; vzhledem k tomu, že většího sociálního sbližení lze proto dosáhnout beze změny Smlouvy a aniž by byla dotčena zásada subsidiarity;
- W. vzhledem k tomu, že Evropský mechanismus stability (ESM) a Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii (tzv. rozpočtový pakt) byly uzavřeny na mezivládní úrovni mimo rámec Smluv;
- X. vzhledem k tomu, že Evropský nástroj finanční stability (EFSF) a Evropský mechanismus stability (ESM) jsou dohody uzavřené podle mezinárodního práva členskými státy, jejichž měnou je euro;
- Y. vzhledem k tomu, že musí být podniknuty nezbytné kroky v souladu se SEU a SFEU s cílem začlenit obsah Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, uzavřené v rámci mezinárodních právních předpisů všemi členskými státy kromě Spojeného království a České republiky, do právního rámce Unie ve lhůtě nejvýše pěti let ode dne vstupu této smlouvy v platnost, a to na základě vyhodnocení zkušeností s jejím plněním;
- Z. vzhledem k tomu, že Pakt euro plus, strategie Evropa 2020 a Pakt pro růst a zaměstnanost by měly být začleněny do právního rámce Unie a připravit podmínky pro zavedení konvergenčního kodexu pro hospodářství členských států;
- AA. vzhledem k tomu, že mezinárodní dohody uzavřené mimo rámec Smluv, jejichž cílem je uskutečňování cílů Smluv, byly použity jako prostředek poslední možnosti (ultima ratio) v rámci diferencované integrace, která stanoví povinnost začlenění obsahu dané mezinárodní dohody do Smluv;
- AB. vzhledem k tomu, že vytvoření hospodářské a měnové unie (EMU) bylo krokem představujícím kvalitativní změnu v integraci a definovalo model víceúrovňové správy, který se týká institucí i postupů;
- AC. vzhledem k tomu, že jeden členský stát má v případě, pokud si tak přeje, trvalou výjimku z přijetí eura (protokol č. 15) a jiný má ústavní výjimku (protokol č. 16.);
- AD. vzhledem k tomu, že v oblasti měnové politiky počítají ustanovení týkající se Evropské centrální banky jednak s diferenciací její institucionální struktury, kdy hlavním

rozhodovacím orgánem je Rada guvernérů, jejímiž členy mohou být pouze členské státy, jejichž měnou je euro, zatímco členské státy, jejichž měnou není euro, se sdružují v Generální radě, jednak s diferenciací její struktury finanční, kdy základní kapitál Evropské centrální banky upisují národní centrální banky všech členských států (čl. 28.1 statutu ECB), příslušnou částku základního kapitálu ECB však splácejí pouze národní centrální banky těch členských států, jejichž měnou je euro (čl. 48.1 statutu ECB);

- AE. vzhledem k tomu, že čl. 127 odst. 6 SFEU uděluje Radě pravomoc, která jí umožňuje svěřit Evropské centrální bance zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými a dalšími finančními institucemi, s výjimkou pojišťovacích podniků, a vzhledem k tomu, že tohoto článku bylo použito jako právního základu nařízení, kterým se zřizuje jednotný mechanismus dohledu nad eurozónou a stanoví dobrovolná účast členských států, jejichž měnou není euro, v podobě těsné spolupráce s ECB;
- AF. vzhledem k tomu, že článek 139 SFEU stanoví, že na členské státy, na které se vztahuje výjimka, se nepoužijí určitá ustanovení Smluv a že tyto státy nemají příslušná hlasovací práva;
- AG. vzhledem k tomu, že články 136 a 138 SFEU stanoví zvláštní způsob přijímání opatření vztahujících se na členské státy, jejichž měnou je euro, s tím, že hlasování o těchto opatřeních probíhá v Radě a účastní se ho pouze členové zastupující tyto členské státy, a vyžaduje-li to příslušný postup, koná se hlasování celého Evropského parlamentu;
- AH. vzhledem k tomu, že článek 136 SFEU již byl použit v souvislosti s čl. 121 odst. 6 pro přijímání nařízení;
- AI. vzhledem k tomu, že v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a vesmíru stanoví článek 184 SFEU možnost doplňkových programů k víceletému rámcovému programu, jichž se mohou účastnit jen některé členské státy, které je s výhradou případné účasti Unie financují, a jejichž přijímání probíhá v souladu s řádným legislativním postupem za účasti celé Rady a celého Evropského parlamentu a vyžaduje souhlas členských států, kterých se tyto doplňkové programy týkají;
- AJ. vzhledem k tomu, že podle článku 21 nařízení Rady č. 966/2012 zásada všeobecnosti rozpočtu nebrání tomu, aby některé členské státy finančně přispívaly do rozpočtu EU nebo do určité příjmové položky určité rozpočtové kapitoly, jak k tomu již dochází například podle rozhodnutí 2012/709/Euratom v případě reaktoru s vysokým tokem neutronů;
- AK. vzhledem k tomu, že ustanovením článku 137 SFEU a Protokolu č. 14 je zřízena Euroskupina jako neformální orgán;
- AL. vzhledem k tomu, že k řádnému fungování hospodářské a měnové unie je nutné v plné míře a urychleně provést opatření, která již byla dohodnuta na základě posíleného rámce pro správu ekonomických záležitostí, např. Pakt o stabilitě a růstu a evropský semestr, doplněná o politiky podporující růst;
- AM. vzhledem k tomu, že provázanější hospodářská a měnová unie vyžaduje větší pravomoci,

finanční zdroje a demokratickou odpovědnost a že její budování by mělo probíhat v rámci dvoufázového postupu, který by spočíval v tom, že v první fázi by bylo bezprostředně využito veškerých možností stávajících Smluv a ve fázi druhé by způsobem definovaným v konventu došlo ke změně Smlouvy;

AN. vzhledem k tomu, že účinná, legitimní a demokratická správa hospodářské a měnové unie by měla být založena na institucionálním a právním rámci Unie;

AO. vzhledem k tomu, že na úrovni, kde se přijímají rozhodnutí, musí být zajištěna demokratická legitimita a odpovědnost;

AP. vzhledem k tomu, že byla zřízena hospodářská a měnová unie, jejíž občané jsou na úrovni Unie přímo zastoupeni Evropským parlamentem;

A. ZÁSADY

1. znovu připomíná svou vůli budovat skutečnou hospodářskou a měnovou unii, která s sebou nese rozšíření pravomocí Evropské unie, zvláště pak na poli hospodářské politiky, a posílení jejích vlastních zdrojů a rozpočtových kapacit, jakož i úlohy a demokratické odpovědnosti Evropské komise a výsad Evropského parlamentu;
2. je toho názoru, že zvýšená rozpočtová kapacita by měla vycházet ze specifických vlastních zdrojů (včetně daně z finančních transakcí), a rozpočtová kapacita by měla – v rámci rozpočtu Unie – podporovat růst a sociální soudržnost, řešit nerovnováhu, strukturální rozdíly a finanční krizové situace, které přímo souvisejí s měnovou unií, aniž by se tím podryvaly její tradiční funkce zaměřené na financování společných politik;
3. vítá program Komise a vítá plán Komise a vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila legislativní návrhy v rámci postupu spolurozhodování, pokud je to z právního hlediska možné, umožňující jeho neprodlenou realizaci, včetně posílené rozpočtové koordinace, širší politické koordinace v oblasti daní a zaměstnanosti a vytvoření vlastní fiskální kapacity HMU s cílem podpořit uplatňování politických rozhodnutí; zdůrazňuje, že kvůli některým z těchto prvků bude třeba změnit Smlouvy;
4. domnívá se, že je třeba urychleně přijmout opatření v rámci každého ze čtyř stavebních článků uvedených ve zprávě nazvané „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, kterou představili předsedové Van Rompuy, Juncker, Barroso a Draghi, a zejména:
  - a) vytvořit integrovaný finanční rámec, jenž zajistí finanční stabilitu zejména v eurozóně a omezí na minimum náklady na úpadky bank, které nesou evropští občané; takový rámec přesouvá odpovědnost za dohled na evropskou úroveň a stanoví společné mechanismy řešení problémů bank a pojištění vkladů klientů;
  - b) vytvořit integrovaný rámec hospodářské politiky disponující dostatečnými mechanismy k zajištění toho, aby byly na úrovni jednotlivých států i na evropské úrovni zavedeny politiky na podporu udržitelného růstu, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti, které jsou v souladu s bezproblémovým fungováním HMU;
  - c) zajistit nezbytnou demokratickou legitimitu a odpovědnost rozhodování v rámci HMU

na základě společného uplatňování svrchovanosti, pokud jde o společné politiky a solidaritu;

5. je toho názoru, že lepší a jasnější rozdělení pravomocí a prostředků mezi EU a členské státy může a musí jít ruku v ruce s větší parlamentní vlastnickou odpovědností ve vztahu k vnitrostátním pravomocím;
6. opakuje, že má-li být správa skutečné hospodářské a měnové unie zcela legitimní a demokratická, musí být zasazena do institucionálního rámce Evropské unie;
7. domnívá se, že diferenciací je užitečným a vhodným prostředkem prosazování hlubší integrace, který, zachovává-li celistvost EU, by mohl mít klíčový význam pro dosažení skutečné hospodářské a měnové unie v rámci EU;
8. zdůrazňuje, že stávající postupy diferencované integrace, které stanoví Smlouvy, umožňují učinit první krok směrem k vybudování skutečné hospodářské a měnové unie, která bude plně odpovídat požadavkům větší demokratické odpovědnosti, rozsáhlejších finančních zdrojů a lepších možností rozhodování; vyzývá všechny orgány, aby postupovaly rychle a využily co nejvíce možností, které skýtají stávající Smlouvy a jejich prvky flexibility, a aby se zároveň připravily na nezbytné změny Smlouvy, aby mohla být zaručena právní jistota a demokratická legitimita; znovu opakuje, že možnost nové mezivládní smlouvy by měla být vyloučena;
9. zdůrazňuje, že změny ve Smlouvě, které jsou nezbytné pro vybudování skutečné hospodářské a měnové unie a k vytvoření Unie občanů a států, mohou vycházet ze stávajících nástrojů, postupů, praktik a filozofie diferencované integrace, a zároveň vést ke zlepšení jejich účinnosti a soudržnosti, a potvrzuje, že by měl plně využívat své výsady předkládat Radě návrhy na změnu Smluv, které musí následně prozkoumat konvent, s cílem dokončit rámec skutečné hospodářské a měnové unie zvýšením pravomocí Unie;
10. připomíná, že se diskuse o víceúrovňové správě nepřekrývá s otázkou víceúrovňové správy, která se týká vyváženosti pravomocí a zapojení vnitrostátních, regionálních a místních orgánů;
11. zdůrazňuje, že má-li diferenciací v souladu se svým určením sloužit jako prostředek posilování integrace, ochrany jednoty EU a zaručení skutečného respektování zásady rovnosti, musí zůstat otevřená a jejím cílem musí být konečné zahrnutí všech členských států;
12. zdůrazňuje, že pro pozitivní vývoj EU je nutná rovnováha mezi politikou zaměstnanosti a hospodářskou politikou podle článku 121 SFEU a článku 148 SFEU;

B. POSTUPY

13. je toho názoru, že přednostně by diferenciací měla probíhat pokud možno formou výjimek a ochranných doložek stanovených v rámci právního aktu, který se vztahuje na všechny členské státy, nikoli v podobě apriorního vyloučení některých členských států z územní působnosti určitého právního aktu; zdůrazňuje však, že velké množství výjimek

a ochranných doložek oslabuje jednotu EU a soudržnost a účinnost jejího právního rámce;

14. zastává názor, že koordinace politiky v oblasti hospodářství, zaměstnanosti a sociálních věcí patří do kategorie sdílených pravomocí, které podle čl. 4 odst. 1 SFEU zahrnují všechny oblasti, které nejsou uvedeny v úplných seznamech výlučných nebo podpůrných pravomocí;
15. je toho názoru, že specifikum opatření přijímaných podle článku 136 SFEU se proto netýká pouze skutečnosti, že tato opatření se vztahují specificky na členské státy, jejichž měnou je euro, nýbrž že toto specifikum rovněž předpokládá možnost jejich větší závaznosti; a vzhledem k tomu, že článek 136 SFEU umožňuje Radě na doporučení Komise a s hlasem pouze těch členských států, jejichž měnou je euro, přijmout závazné směry hospodářské politiky pro země eurozóny v rámci evropského semestru;
16. zdůrazňuje, že v případech, kdy se některé členské státy nechtějí podílet na přijetí určitého právního aktu v oblasti mimo výlučné pravomoci Evropské unie, měla by být v souladu s příslušným ustanovením Smlouvy namísto uzavírání mezinárodních dohod mimo právní rámec EU dojednána posílená spolupráce;
17. domnívá se, že článek 352 SFEU, který Radě uděluje pravomoc přijímat vhodná opatření k dosažení některého z cílů stanovených Smlouvami, ukáže-li se, že Smlouvy k tomu neposkytují nezbytné pravomoci, může být použit ve spojení s článkem 20 SEU, a umožnit tak uplatnění doložky flexibility, není-li prostřednictvím mechanismu posílené spolupráce možné dosáhnout v Radě jednomyslného souhlasu;
18. vyzývá členské státy, aby v situaci, kdy existují mezi členskými státy rozdíly v politickém směřování, které brání dosažení pokroku, rozšířily zásadu posílené spolupráce na sociální politiku a politiku v oblasti zaměstnanosti;
19. domnívá se, že do rozpočtu EU je nutné zahrnout výdaje vyplývající z provádění posílené spolupráce jako jiné příjmy nebo jako zvláštní vlastní zdroj, aby bylo možné zajistit shodu se zásadami rozpočtového práva EU a ochránit ústřední úlohu Evropského parlamentu jako rozpočtového orgánu;
20. žádá, aby při sjednávání podmínek posílené spolupráce v oblastech nespádajících do výlučné pravomoci Evropské unie, která je vázaná na zvláštní legislativní postup, bylo systematicky využíváno čl. 333 odst. 2 SFEU, a vyzývá Radu, aby na základě jednomyslného hlasování účastnických členských států přijala rozhodnutí, v němž stanoví, že pro účely posílené spolupráce mají v úmyslu jednat řádným legislativním postupem;
21. požaduje, aby v případě postupů mimo rámec posílené spolupráce bylo pokud možno systematicky využíváno překlenovacího ustanovení čl. 48 odst. 7 SEU s cílem posílit demokratickou legitimitu a účinnost správy hospodářské a měnové unie;
22. domnívá se, že v případech, kdy použití tohoto překlenovacího ustanovení není možné, jako je tomu například v případě přijímání hlavních směrů hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti či roční analýzy růstu, by mělo být v maximální míře využito možnosti uzavření závazných mezinárodních dohod;

23. připomíná, že účelem článku 48 SEU je zaručit demokratickou legitimitu veškerých změn prováděných ve Smlouvách, a požaduje proto, aby se postupu provádění změn povinně účastnil Evropský parlament a aby se vnitrostátní parlamenty členských států zapojily do následného postupu ratifikace;
24. vyjadřuje nesouhlas s pojetím „smluvních ujednání“ a žádá o nalezení lepších způsobů, jimiž lze formálně propojit finanční prostředky, které jsou uvolněny v rámci nástroje pro konkurenceschopnost a sbližování, se strukturálními reformami, a znovu opakuje, že nedostatek kompetencí a pravomocí Unie lze překonat využíváním vhodných postupů, stanovených ve smlouvách, anebo v případě, že příslušný právní základ chybí, změnou Smluv;

C. Demokracie a orgány

25. připomíná, že v souladu s čl. 3 odst. 4 Smlouvy o EU hospodářskou a měnovou unii zřizuje Evropská unie a její fungování musí být založeno na zastupitelské demokracii;
26. zdůrazňuje, že Evropský parlament je jediným orgánem EU s přímým zastoupením občanů na úrovni Unie, že je parlamentním orgánem hospodářské a měnové unie a že jeho řádná účast je nezbytnou podmínkou zajištění demokratické legitimacy a demokratického fungování hospodářské a měnové unie a základní předpoklad jakéhokoli dalšího kroku směrem k bankovní unii, fiskální unii a hospodářské unii;
27. zdůrazňuje, že skutečná legitimita a odpovědnost musejí být na úrovni členských států i EU zajištěny parlamenty členských států, resp. Evropským parlamentem; připomíná zásadu uvedenou v závěrech Evropské rady z prosince 2012, že „obecným cílem v průběhu celého procesu zůstává zajištění demokratické legitimacy a odpovědnosti na úrovni, na níž se přijímají a provádějí rozhodnutí“;
28. vyjadřuje proto politování nad nedostatkem parlamentní kontroly ve vztahu k trojce, Evropskému nástroji finanční stability a k Evropskému mechanismu stability;
29. zastává názor, že jakékoli formální rozlišování práv na parlamentní účast podle původu poslanců Evropského parlamentu představuje diskriminaci na základě státní příslušnosti, jejíž zákaz je jedním ze základních principů Evropské unie, a porušuje zásadu rovnosti občanů Unie, která je zakotvena v článku 9 SEU;
30. domnívá se, že v případě opatření přijímaných podle článku 136 SFEU nebo v případě ujednání o posílené spolupráci je nesouměrnost vyplývající na jedné straně z účasti zástupců členských států, jejichž měnou je euro, v Radě (nebo zástupců účastnických zemí) a z účasti Evropského parlamentu a Komise jakožto orgánů zastupujících všechny občany Unie a prosazujících její obecný zájem je plně v souladu se zásadami diferenciací a nesnižuje, nýbrž naopak zvyšuje legitimitu těchto opatření;
31. zdůrazňuje, že vnitřní pravidla Evropského parlamentu nabízejí dostatečný manévrovací prostor pro organizování konkrétních podob diferenciací na základě politické dohody v rámci politických skupin nebo mezi nimi, umožňující zajištění náležité kontroly fungování hospodářské a měnové unie, a žádá o zřízení podvýboru, který tuto kontrolu

zajistí a podpoří jednotnější přístup Parlamentu k hospodářské a měnové unii;

32. považuje za důležité, aby se na základě článku 9 Protokolu č. 1 připojeného ke Smlouvám zintenzivnila spolupráce s vnitrostátními parlamenty, a vítá dohodu o zřízení meziparlamentní konference pro diskusi o rozpočtové a hospodářské politice; a zdůrazňuje však, že taková spolupráce by neměla být považována za vytvoření nového smíšeného parlamentního orgánu, který by byl neefektivní a z demokratického a ústavního hlediska i neúčinný, a připomíná, že neexistuje náhrada za formální posílení plné legitimacy Parlamentu jako parlamentního orgánu na úrovni Unie pro posílenou a demokratickou správu a řízení hospodářské a měnové unie;
33. zdůrazňuje, že eurosummit a Euroskupina jsou neformálními orgány, které slouží jako místo pro vedení diskusí, nikoli instituce, jejichž účelem by bylo rozhodovat o správě hospodářské a měnové unie;
34. zdůrazňuje, že stěžejní úlohu při správě hospodářské a měnové unie, zaručení právního rámce Smluv EU a při sledování společných zájmů Unie jako celku má Komise, což potvrzuje i rozpočtový pakt a smlouvy o Evropském mechanismu stability (ESM);

D. DIFERENCOVANÁ INTEGRACE V RÁMCI STÁVAJÍCÍCH SMLUV: SMĚREM KE SKUTEČNÉ HOSPODÁŘSKÉ A MĚNOVÉ UNII

35. domnívá se, že metoda Společenství by měla být použita pro všechna opatření, jejichž cílem je posílení HMU; připomíná článek 16 TSCG, který stanoví, že ve lhůtě nejvýše pěti let ode dne vstupu této smlouvy v platnost musí být na základě vyhodnocení zkušeností s jejím plněním přijaty v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o fungování Evropské unie nezbytné kroky s cílem začlenit obsah této smlouvy do právního rámce Evropské unie;
36. zdůrazňuje, že členské státy, které používají euro jako společnou měnu, a členské státy, které se zavázaly tuto měnu přijmout, musí zdvojnásobit úsilí o posílení souladu se Smlouvou, zvýšení konkurenceschopnosti, účinnosti, transparentnosti a demokratické odpovědnosti; připomíná, že měnou Evropské unie je euro a že se očekává, že všechny členské státy kromě těch, na které se vztahuje výjimka, přijmou euro ve vhodnou dobu;
37. konstatuje, že vlády členských států a instituce EU přijaly ke zvládnutí krize a v reakci na strukturální nedostatky ve struktuře hospodářské a měnové unie řadu opatření zaměřených na zachování finanční stability a zlepšení správy ekonomických záležitostí; konstatuje, že tato rozhodnutí, stejně jako určitá ustanovení balíčku šesti právních aktů týkajících se správy ekonomických záležitostí a vytvoření Evropského mechanismu stability, se týkají pouze členských států eurozóny;
38. vítá vytvoření jednotného mechanismu dohledu pokrývajícího eurozónu a otevřeného všem dalším členským státům EU; zdůrazňuje, že zřízení jednotného mechanismu pro řešení problémů pro banky je nezbytným krokem při vytváření skutečné bankovní unie; má za to, že navržená „bankovní unie“ by měla v zájmu odstranění strukturálních nedostatků hospodářské a měnové unie a účinného omezení všudypřítomného morálního rizika vycházet z dřívější reformy odvětví finančních služeb Unie, z posílené správy ekonomických záležitostí, zejména v eurozóně, a z nového rozpočtového rámce

evropského semestru, aby se zajistila větší pružnost a konkurenceschopnost bankovního sektoru Unie, větší důvěra v tento sektor a vyšší kapitálové rezervy, neboť je třeba zajistit, aby se do veřejných rozpočtů členských států v budoucnu nepromítaly náklady na záchranu bank;

39. je krajně znepokojen zpožděním při vytváření bankovní unie a praktických pravidel přímé rekapitalizace bank z ESM; zejména je zděšen nadále postupující fragmentací bankovního systému EU; zdůrazňuje, že odolná a ambiciózní bankovní unie je klíčovou součástí prohloubené a skutečné HMU a klíčovou politikou, na níž Parlament trval více než tři roky, konkrétně od přijetí svých postojů k nařízení o evropském orgánu pro bankovníctví;
40. domnívá se, že ustanovení nařízení o jednotném mechanismu dohledu (SSM), které stanoví požadavek, že ke jmenování předsedy a místopředsedy dozorčí rady je nezbytný souhlas Evropského parlamentu, představuje důležitý precedens pro výraznější úlohu Evropského parlamentu ve správě hospodářské a měnové unie založené na diferenciaci;
41. podporuje nové nástroje solidarity, jako je například nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost; domnívá se, že koncept nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost by mohl posílit vlastní odpovědnost a účinnost hospodářských politik; zdůrazňuje, že podobné nástroje musejí být navrhovány takovým způsobem, aby se zabránilo právní nejistotě a prohlubování demokratického deficitu Unie;
42. vyzývá Komisi, aby v rámci evropského semestru předložila návrh na přijetí konvergenčního kodexu, který bude založen na strategii Evropa 2020 a vytvoří pevný sociální pilíř; trvá na tom, že národní prováděcí programy musí zajistit, aby tento konvergenční kodex uplatňovaly všechny členské státy a aby byl podpořen mechanismy založenými na pobídkách;
43. upozorňuje na to, že mechanismus pobídek by posílil závaznost koordinace hospodářských politik;
44. poukazuje na to, že vytvoření systému založeného na pobídkách a zaměřeného na zvýšení solidarity, soudržnosti a konkurenceschopnosti musejí doprovázet další opatření zaměřená na koordinaci hospodářské politiky, jak je uvedeno v prohlášení Komise, které je přiloženo k uvedenému balíčku dvou předpisů, s cílem dodržet zásadu, že „kroky k větší odpovědnosti a hospodářské kázi se mají kombinovat s větší solidaritou“;
45. klade důraz na to, že způsoby koordinace ex ante a nástrojů pro konvergenci a konkurenceschopnost by se měly vztahovat na všechny členské státy, které přijaly jako svou měnu euro, s možností, aby se k ní jiné členské státy trvale připojily; vyzývá Komisi, aby zajistila toto povinné ověřování budoucích legislativních návrhů ze strany parlamentů členských států a aby zajistila větší zapojení sociálních partnerů do hospodářské koordinace;
46. domnívá se, že každý nový navrhovaný nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by měl být podmíněn splněním určitých podmínek a měl by se zakládat na solidaritě a konvergenci; zastává názor, že k zavedení takového nástroje by mělo dojít pouze v případě, že byla zjištěna sociální nerovnováha a nutnost zásadních dlouhodobých a udržitelných strukturálních reforem zaměřených na zvyšování růstu, a to na základě

vyhodnocení souladu konvergenčního kodexu a prováděcích plánů členských států, a že do tohoto procesu by měl být řádně formálně zapojen jak Evropský parlament, tak Rada a parlamenty členských států;

47. zdůrazňuje, že nový nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by se měl vztahovat na všechny členské státy eurozóny a měl by být otevřený pro všechny členské státy Unie, přičemž by měla být brána v úvahu větší vzájemná závislost členských států eurozóny; domnívá se, že by se členským státům měla umožnit dobrovolná účast na tomto programu;
48. domnívá se, že nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by měl být hnací silou zvýšení rozpočtové kapacity a měl by fungovat na základě podmíněné podpory strukturálních reforem s cílem zvýšit konkurenceschopnost, růst a sociální soudržnost, zajistit užší koordinaci hospodářských politik a trvalé sbližování hospodářských výsledků členských států a vyřešit otázku nerovnováhy a strukturálních rozdílů; domnívá se, že tyto nástroje jsou stavebními články k dosažení skutečné fiskální kapacity;
49. zavedení tohoto nástroje chápe jako počáteční fázi posilování fiskálního zajištění hospodářské a měnové unie a zdůrazňuje, že finanční zdroje nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost se musejí stát nedílnou součástí rozpočtu EU, ovšem nikoli součástí VFR a jeho stropních hodnot, tak aby byly v souladu se Smlouvami a právem EU a aby byla zajištěna plnohodnotná účast Evropského parlamentu jakožto rozpočtového orgánu, mj. i tím, že o přidělování příslušných rozpočtových prostředků bude možné rozhodovat případ od případu;
50. žádá, aby byly začleněny nové vlastní zdroje financované z příspěvků členských států zapojených do využívání nástroje pro konkurenceschopnost a sbližování a který bude příjmy z těchto nových vlastních zdrojů uvolňovat na výdaje spojené s tímto nástrojem, a žádá, aby byla provedena změna rozhodnutí o vlastních zdrojích, anebo aby v případě, že by taková změna nebyla možná, byly použity příjmy z daně z finančních transakcí jako jiné příjmy, které by svou výší odpovídaly takovýmto přímým příspěvkům;
51. trvá na tom, aby na jarním zasedání Evropské rady přednesl předseda Parlamentu názory Parlamentu na roční analýzu růstu; zastává názor, že by měla být sjednána interinstitucionální dohoda, která by umožnila zapojení Evropského parlamentu do schvalování roční analýzy růstu a hlavních směrů hospodářské politiky a zaměstnanosti;
52. opětovně vyzývá k posílení sociálního rozměru hospodářské a měnové unie prostřednictvím sociálního paktu, čehož lze dosáhnout vybudováním sociálního pilíře a potvrzením toho, že politika zaměstnanosti a sociální politika jsou politikami Unie;
53. znovuopakuje, že podle Smluv je třeba při definování a provádění politik a činností Unie přihlídnout k podpoře vysoké úrovně zaměstnanosti a záruce přiměřené sociální ochrany; vyzývá k zavedení ukazovatelů zaměstnanosti a sociálních věcí, které budou doplňovat finanční a makroekonomické ukazovatele, jakož i zprávy o pokroku strukturálních reforem, jejichž cílem je zabezpečit přiměřenou a účinnou úroveň sociálních investic a tedy udržitelnost sociální Evropské unie z dlouhodobého hlediska;
54. připomíná, že „fiskální pakt“ by měl být nejpozději do pěti let začleněn do právního rámce

EU, a to na základě vyhodnocení zkušeností s jeho uplatňováním, jak stanoví článek 16 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii;

55. domnívá se, že nadměrný dluh by měl být postupně převeden do fondu pro umoření dluhu, který by vycházel z návrhu německé Hospodářské rady odborníků, který počítá s dočasným vytvořením fondu, do něhož by byly převedeny veškeré dluhy členských států, které splňují určitá kritéria, překračující 60% míru zadluženosti, přičemž dluh by byl umořován postupně po dobu 25 let, a tak by vznikl fond, který by společně s prosazováním všech stávajících mechanismů napomáhal udržet v budoucnu celkovou zadluženost členských států pod 60 %;
56. vítá skutečnost, že Komise dne 2. července 2013 po uzavření dohody o balíčku dvou legislativních aktů zřídila skupinu odborníků pod vedením Gertrudy Trumpel-Gugerellové, jejímž úkolem je důkladně posoudit hlavní rysy možného fondu pro umoření dluhu a evropských dluhopisů, včetně veškerých právních ustanovení, finanční struktury a doplňkových rozpočtových rámců a má v úmyslu k této záležitosti zaujmout postoj poté, co skupina odborníků předloží zprávu;
57. domnívá se, že harmonizace základů přímých daní podle článku 115 SFEU a nepřímých daní podle článku 113 SFEU představuje důležitý krok na cestě k vytvoření skutečné hospodářské unie, která by v případě, že by se v Radě nepodařilo dosáhnout potřebné jednomyslnosti, umožňovala zavedení posílené spolupráce;
58. domnívá se, že operace v rámci Evropského nástroje finanční stability (EFSF) a Evropského mechanismu stability (ESM) a jakékoli obdobné budoucí struktury by měly podléhat pravidelné demokratické kontrole a dohledu Evropského parlamentu; je toho názoru, že ESM by měl být plně zakotven v rámci Unie;
59. poukazuje na to, že hospodářské politiky některých členských států určuje trojka výměnou za finanční prostředky, které jsou členským státům poskytnuty za tím účelem, aby se udržely nad vodou a aby znovu získaly přístup na kapitálové trhy; to nic nemění na skutečnosti, že tyto státy musí nést náležitou odpovědnost; je toho názoru, že Komise by měla jménem trojky Evropskému parlamentu pravidelně předkládat zprávy; připomíná, že na účast EU v systému „trojky“ by se měla vztahovat demokratická kontrola ze strany Parlamentu a povinnost zodpovídat se Parlamentu;
60. znovu vyslovuje své opakované požadavky, aby se evropský mechanismus stability (ESM) stal součástí *acquis communautaire*, aby bylo možné řídit jej metodou Společenství, a aby podléhal povinnosti zodpovídat se Parlamentu; žádá Komisi, aby v tomto smyslu předložila návrh; připomíná Euroskupině, že Parlament obdržel písemná ujištění, že ESM bude podléhat kontrole Parlamentu;

E. Diferencovaná integrace a změny ve Smlouvách

61. domnívá se, že veškeré budoucí změny ve Smlouvách by měly výslovně uvádět diferencovanou integraci jako nástroj pro dosažení větší integrace a zároveň zabezpečení jednoty Unie;

62. zastává názor, že prostřednictvím změny ve Smlouvách by v budoucnu bylo možné zavést jako novou úroveň přidružené členství, které by s sebou neslo částečnou integraci v rámci určitých konkrétních oblastí politiky Unie a sloužilo by tak jako prostředek posilování evropské politiky sousedství;
63. žádá, aby svolávání konventu v souladu s čl. 48 odst. 3 Smlouvy o EU bylo otevřené a transparentní, a naléhavě žádá, aby bylo občanské společnosti ve všech fázích činnosti konventu zajištěno právo zapojit se do konzultací;
64. domnívá se, že budoucí změna Smlouvy by měla potvrdit eurosummit za neformální uskupení Evropské rady, jak stanoví hlava V Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii;
65. navrhuje, aby se Euroskupina stala neformálním uskupením Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci;
66. žádá, aby se komisař pro hospodářské a finanční věci stal ministrem financí a stálým místopředsedou Komise;
67. žádá, aby u postupů hlasování v Radě, pro které je požadováno jednomyslné přijetí, byl tento požadavek až na určité výjimky změněn na požadavek kvalifikované většiny, a aby na místo stávajících zvláštních legislativních postupů bylo užíváno řádných legislativních postupů;
68. žádá, aby byl stanoven právní základ umožňující zřizování unijních agentur, které by mohly plnit zvláštní výkonné a prováděcí funkce, jež by jim byly řádným legislativním postupem svěřovány Evropským parlamentem a Radou;
69. domnívá se, že obrácená kvalifikovaná většina, kterou stanoví rozpočtový pakt, je více politickou deklarací než účinným nástrojem rozhodování, a žádá proto, aby byl tento hlasovací postup začleněn do Smluv a aby do článků 121, 126 a 136 takovým způsobem, který by umožnil, aby návrhy či doporučení, které předložené Komise a proti kterým není ze strany Parlamentu nebo Rady vznesena během určité předem stanovené lhůty žádná námítka, vstupovaly v platnost a byla tak zaručena maximální právní jistota;
70. hájí zavedení řádného legislativního postupu pro přijímání hlavních směrů hospodářských politik členských států a Unie ve smyslu čl. 121 odst. 2 SFEU i pro přijímání zásad politiky zaměstnanosti ve smyslu čl. 148 odst. 2 SFEU;
71. podporuje návrh, aby do rozhodovacích postupů uvedených v čl. 121 odst. 4 SFEU a čl. 148 odst. 4 SFEU bylo zahrnuto právo Evropského parlamentu překládat k návrhu doporučení Komise předtím, než Komise svůj návrh přijme, pozměňovací návrhy, přičemž uznává, že postup při mnohostranném dohledu vyžaduje rychlé rozhodování;
72. žádá, aby se Parlament podílel na rozpočtovém dohledu v rámci postupu stanoveného článkem 126 SFEU a měl právo navrhnout změny v návrhu doporučení Komise, které v případě, že k nim Komise vydá negativní stanovisko, může Rada kvalifikovanou většinou zamítnout;

73. žádá, aby byla provedena změna článku 136 SFEU, tak aby do své působnosti zahrnoval i dobrovolnou účast členských států, jejichž měnou není euro, a aby v souladu s postupem posílené spolupráce stanovil rovnocenná hlasovací práva, a žádá rovněž, aby byla zrušena omezení uvedená v článku 136 SFEU a aby tento článek byl nově formulován jako obecná doložka pro přijímání právních aktů týkajících se koordinace a stanovování minimálních právně závazných norem hospodářské a sociální politiky a politiky zaměstnanosti;
74. žádá o rozšíření působnosti právního základu čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování EU na všechny finanční instituce, včetně pojišťoven působících v rámci vnitřního trhu;
75. žádá, aby se na postupu jmenování prezidenta, viceprezidenta a dalších členů Výkonné rady Evropské centrální banky podle článku 283 SFEU podílel i Parlament, a to na základě ustanovení, že doporučení Rady vyžadují jeho souhlas;
76. žádá, aby příští Úmluva přezkoumala možnost zavedení zvláštního legislativního postupu, který by vyžadoval čtyřpětinovou většinu hlasů v Radě a většinu hlasů všech členů Evropského parlamentu podle článku 312 SFEU a který by sloužil k přijímání nařízení, jímž se stanoví víceletý finanční rámec;
77. žádá, aby příští konvent přezkoumal možnost zavedení zvláštního legislativního postupu, který by vyžadoval čtyřpětinovou většinu hlasů v Radě a většinu hlasů všech členů Evropského parlamentu podle čl. 311 odst. 3 SFEU a který by sloužil k přijímání rozhodnutí o vlastních zdrojích;
78. žádá, aby příští konvent umožnil možnost, aby Unie přijímala schodkový rozpočet, nepřekročí-li výše schodku referenční hodnotu, kterou stanoví Smlouvy, a rovněž o zavedení vhodných mechanismů, které umožní předejít vzniku nadměrného schodku na evropské úrovni;
79. žádá, aby příští konvent posoudil možnost, aby členské státy, jejichž měnou je euro a všechny členské státy, které si přejí účastnit se nových společných politik, stanovily zvláštní vlastní zdroje v rámci rozpočtu EU;
80. zastává názor, že finanční prostředky agentur Unie by měly být nedílnou součástí unijního rozpočtu;
81. žádá, aby změny ve Smlouvách mohly být prováděny jen se souhlasem Evropského parlamentu vyžadujícím dvoutřetinovou většinu jeho členů;
82. trvá na tom, že budoucí konvent by měl mít co největší demokratickou legitimitu, čehož lze dosáhnout zapojením sociálních partnerů, občanské společnosti a dalších zainteresovaných stran a že svá rozhodnutí bude přijímat v plénu a v naprostém souladu s demokratickými pravidly, že si zajistí dostatek času na vážná a důkladná jednání a že bude pracovat zcela transparentním způsobem a všechny své schůze zpřístupní veřejnosti;
83. žádá, aby příští konvent přezkoumal možnost, aby budoucí změny ve Smlouvách vstoupily v platnost v celé Unii poté, co je v souladu se svými ústavními požadavky ratifikují čtyři pětiny členských států představující většinu obyvatel Unie;

84. hájí rozšíření překlenovacího ustanovení čl. 48 odst. 7 SEU na Smlouvy jako celek;
85. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a předsedovi Evropské rady.

30. 10. 2013

STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro právní záležitosti

k ústavním problémům víceúrovňové správy v Evropské unii
(2012/2078(INI))

Navrhovatelka: Sylvie Goulard

NÁVRHY

Hospodářský a měnový výbor vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že Pakt euro plus, strategie Evropa 2020 a Pakt pro růst a zaměstnanost by měly být začleněny do právního rámce Unie a připravit podmínky pro zavedení konvergenčního kodexu pro hospodářství členských států;
- B. vzhledem k tomu, že k řádnému fungování hospodářské a měnové unie je nutné v plné míře a urychleně provést opatření, která již byla dohodnuta na základě posíleného rámce pro správu ekonomických záležitostí, např. Pakt o stabilitě a růstu a evropský semestr, doplněná o politiky podporující růst; vzhledem k tomu, že nejpozději pět let ode dne vstupu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě (TSCG) v platnost mají být na základě vyhodnocení zkušeností s jejím prováděním přijaty nezbytné kroky v souladu se Smlouvou o EU a Smlouvou o fungování EU s cílem začlenit věcný obsah TSCG do právního rámce Unie;

I. HMU – obecné zásady

1. zdůrazňuje, že členské státy, které používají euro jako společnou měnu, a členské státy, které se zavázaly tuto měnu přijmout, musí zdvojnásobit úsilí o posílení souladu se Smlouvou, zvýšení stability a konkurenceschopnosti, účinnosti, transparentnosti a demokratické odpovědnosti; připomíná, že měnou Evropské unie je euro a že se očekává, že všechny členské státy kromě těch, na které se vztahuje výjimka, přijmou euro ve vhodné dobu; připomíná, že Evropský parlament je parlamentním orgánem EU, jediným ztělesněním přímé demokratické legitimacy Unie a garantem její přímé demokratické odpovědnosti;

2. domnívá se, že metoda Společenství by měla být použita pro všechna opatření, jejichž cílem je posílení HMU; připomíná článek 16 TSCG, který stanoví, že ve lhůtě nejvýše pěti let ode dne vstupu této smlouvy v platnost musí být na základě vyhodnocení zkušeností s jejím plněním přijaty v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o fungování Evropské unie nezbytné kroky s cílem začlenit obsah této smlouvy do právního rámce Evropské unie;
3. konstatuje, že vlády členských států a instituce EU přijaly ke zvládnutí krize a v reakci na strukturální nedostatky ve struktuře hospodářské a měnové unie řadu opatření zaměřených na zachování finanční stability a zlepšení správy ekonomických záležitostí; konstatuje, že tato rozhodnutí, stejně jako určitá ustanovení balíčku šesti právních aktů týkajících se správy ekonomických záležitostí a vytvoření Evropského mechanismu stability, se týkají pouze členských států eurozóny; domnívá se, že operace v rámci Evropského nástroje finanční stability (EFSF) a Evropského mechanismu stability (ESM) a jakékoli obdobné budoucí struktury by měly podléhat pravidelné demokratické kontrole a dohledu Evropského parlamentu; je toho názoru, že ESM by měl být zakotven v *acquis communautaire*;
4. konstatuje, že dva členské státy se rozhodly nepřijmout euro a dva členské státy se rozhodly neuplatňovat opatření schengenského *acquis*;
5. konstatuje, že posílená spolupráce poskytuje právní základ pro přijetí opatření, která se uplatňují pouze v omezeném počtu členských států; konstatuje, že tento mechanismus se již používá pro celoevropské rozvodové právo a právní předpisy týkající se evropského patentu a byl schválen Evropským parlamentem a Radou pro oblast daní, pokud jde o zavedení daně z finančních transakcí;
6. poukazuje na to, že hospodářské politiky některých členských států stanoví trojka výměnou za finanční prostředky, které jsou členským státům poskytnuty za tím účelem, aby se udržely nad vodou a aby znovu získaly přístup na kapitálové trhy; to nic nemění na skutečnosti, že tyto státy musí nést náležitou odpovědnost; je toho názoru, že trojka by měla být odpovědná Evropskému parlamentu a předkládat mu pravidelně zprávy; připomíná, že na účast EU v systému „trojky“ by se měla vztahovat demokratická kontrola ze strany Parlamentu a povinnost zodpovídat se Parlamentu;
7. konstatuje, že úsilí o fiskální konsolidaci zaměřené na splnění nových pravidel správy ekonomických záležitostí by mělo být spravedlivě rozděleno mezi jednotlivé správní orgány s přihlédnutím ke službám, které poskytují;
8. vítá plán Komise a vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila legislativní návrhy v rámci postupu spolurozhodování, pokud je to z právního hlediska možné, umožňující jeho neprodlenou realizaci, včetně posílené rozpočtové koordinace, širší politické koordinace v oblasti daní a zaměstnanosti a vytvoření vlastní fiskální kapacity HMU s cílem podpořit uplatňování politických rozhodnutí; zdůrazňuje, že kvůli některým z těchto prvků bude třeba změnit Smlouvy;
9. podporuje nové nástroje solidarity, jako je například nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost; domnívá se, že koncept nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost by mohl posílit vlastní odpovědnost a účinnost hospodářských

politik; zdůrazňuje, že podobné nástroje musí být navrhovány takovým způsobem, aby se zabránilo právní nejistotě a prohlubování demokratického deficitu Unie;

10. domnívá se, že je třeba urychleně přijmout opatření v rámci každého ze čtyř stavebních článků uvedených ve zprávě nazvané „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, kterou představili předsedové Van Rompuy, Juncker, Barroso a Draghi, a zejména:
  - a) vytvořit integrovaný finanční rámec, jenž zajistí finanční stabilitu zejména v eurozóně a omezí na minimum náklady na úpadky bank, které nesou evropští občané; takový rámec přesouvá odpovědnost za dohled na evropskou úroveň a stanoví společné mechanismy řešení problémů bank a pojištění vkladů klientů;
  - b) vytvořit integrovaný rámec hospodářské politiky disponující dostatečnými mechanismy k zajištění toho, aby byly na úrovni jednotlivých států i na evropské úrovni zavedeny politiky na podporu udržitelného růstu, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti, které jsou v souladu s bezproblémovým fungováním HMU;
  - c) zajistit nezbytnou demokratickou legitimitu a odpovědnost rozhodování v rámci HMU na základě společného uplatňování svrchovanosti, pokud jde o společné politiky a solidaritu;
11. vyzývá všechny orgány, aby postupovaly rychle a využily co nejvíce možností, které skýtají stávající Smlouvy a jejich prvky flexibility, a aby se zároveň připravily na nezbytné změny Smlouvy, aby mohla být zaručena právní jistota a demokratická legitimita; znovu opakuje, že možnost nové mezivládní smlouvy by měla být vyloučena;
12. potvrzuje, že plně využije své výsady předkládat Radě návrhy na změnu Smluv, které musí následně prozkoumat konvent, s cílem dokončit rámec skutečné hospodářské a měnové unie zvýšením pravomocí Unie, zejména v oblasti hospodářské politiky, a posílením vlastních zdrojů a rozpočtové kapacity Unie, úlohy a demokratické odpovědnosti Komise a výsad Parlamentu;
13. je toho názoru, že „skutečná hospodářská a měnová unie“ nemůže být pouze souborem pravidel, nýbrž vyžaduje zvýšenou rozpočtovou kapacitu vycházející ze specifických vlastních zdrojů (včetně daně z finančních transakcí), které by měly – v rámci rozpočtu Unie – podporovat růst a sociální soudržnost, řešit nerovnováhu, strukturální rozdíly a finanční krizové situace, které přímo souvisejí s měnovou unií, aniž by se tím podřývaly její tradiční funkce zaměřené na financování společných politik;
14. vyzývá Komisi, aby v rámci evropského semestru předložila návrh na přijetí konvergenčního kodexu, který bude založen na strategii Evropa 2020 a vytvoří pevný sociální pilíř; trvá na tom, že národní prováděcí programy musí zajistit, aby tento konvergenční kodex uplatňovaly všechny členské státy a aby byl podpořen mechanismy založenými na pobídkách;
15. znovu opakuje, že jakákoli další iniciativa usilující o prohloubenou a skutečnou HMU založenou na stabilitě, udržitelném růstu, solidaritě a demokracii musí být zcela nutně koncipována v souladu s metodou Společenství; zdůrazňuje, že je třeba, aby instituce EU navzájem upřímně spolupracovaly; připomíná Evropské radě, že nemá jakékoli právo legislativního podnětu opírající se o Smlouvu a že musí přestat nařizovat Komisi, jakou

formu či obsah má mít jakýkoli další legislativní podnět, a přehlízet koordinační, výkonnou a řídicí úlohu Komise, jak je stanovena ve Smlouvách;

16. varuje v této souvislosti Evropskou radu, aby nepatříčně nezasahovala do procesu evropského semestru a aby zajistila dodržování schválených postupů;
17. opakuje, že ve vztahu k HMU nemůže akceptovat jakékoli další mezivládní prvky a že v rámci svých pravomocí učiní veškeré nezbytné a patřičné kroky, nebude-li na toto varování brán zřetel; připomíná, že „fiskální pakt“ by měl být nejpozději do pěti let začleněn do právního rámce EU, a to na základě vyhodnocení zkušeností s jeho uplatňováním, jak stanoví článek 16 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii;
18. zastává názor, že podle stávajících Smluv článek 136 Smlouvy o fungování EU umožňuje Radě na doporučení Komise a s hlasem pouze těch členských států, jejichž měnou je euro, přijímat závazné směry hospodářské politiky pro země eurozóny v rámci evropského semestru; upozorňuje na to, že mechanismus pobídek by posílil závaznost koordinace hospodářských politik; vyzývá k vypracování interinstitucionální dohody, která by umožnila zapojení Parlamentu do přípravy a schvalování roční analýzy růstu a hlavních směrů hospodářské politiky a zaměstnanosti;
19. znovu vyslovuje své opakované požadavky, aby se evropský mechanismus stability (ESM) stal součástí *acquis communautaire*, aby bylo možné řídit jej metodou Společenství, a aby podléhal povinnosti zodpovídat se Parlamentu; žádá Komisi, aby v tomto smyslu předložila návrh; připomíná euroskupině, že Parlament obdržel písemná ujištění, že ESM bude podléhat kontrole Parlamentu;
20. trvá na tom, aby na jarním zasedání Evropské rady přednesl předseda Parlamentu názory Parlamentu na roční analýzu růstu; zastává názor, že by měla být sjednána interinstitucionální dohoda, která by umožnila zapojení Evropského parlamentu do schvalování roční analýzy růstu a hlavních směrů hospodářské politiky a zaměstnanosti;

II. Bankovní unie

21. vítá vytvoření jednotného mechanismu dohledu pokrývajícího eurozónu a otevřeného všem dalším členským státům EU; zdůrazňuje, že zřízení jednotného mechanismu pro řešení problémů pro banky je nezbytným krokem při vytváření skutečné bankovní unie; má za to, že navržená „bankovní unie“ by měla v zájmu odstranění strukturálních nedostatků hospodářské a měnové unie a účinného omezení všudypřítomného morálního rizika vycházet z dřívější reformy odvětví finančních služeb Unie, z posílené správy ekonomických záležitostí, zejména v eurozóně, a z nového rozpočtového rámce evropského semestru, aby se zajistila větší pružnost a konkurenceschopnost bankovního sektoru Unie, větší důvěra v tento sektor a vyšší kapitálové rezervy, neboť je třeba zajistit, aby se do veřejných rozpočtů členských států v budoucnu nepromítaly náklady na záchranu bank;
22. je krajně znepokojen zpožděním při vytváření bankovní unie a praktických pravidel přímé rekapitalizace bank z ESM; zejména je zděšen nadále postupující fragmentací bankovního systému EU; zdůrazňuje, že odolná a ambiciózní bankovní unie je klíčovou součástí

prohloubené a skutečné HMU a klíčovou politikou, na níž Parlament trval více než tři roky, konkrétně od přijetí svých postojů k nařízení o evropském orgánu pro bankovníctví;

III. Rozpočet EU a fiskální kapacita HMU

23. domnívá se, že opatření v oblasti vlastních zdrojů by měla být urychlena, stejně jako opatření v oblasti pracovní mobility, vnitřního trhu služeb, zejména jednotného digitálního trhu, a v oblasti rozpočtu eurozóny s cílem učinit z ní s přihlédnutím ke všem právním omezením optimální měnovou oblast;

IV. Odpovědnost HMU

24. zdůrazňuje, že čl. 3 odst. 4 SEU stanoví, že „Unie vytváří hospodářskou a měnovou unii, jejíž měnou je euro“, a protokol č. 14 o eurosкупině uvádí, že „je nezbytné stanovit zvláštní ustanovení pro posílený dialog mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, dokud se euro nestane měnou všech členských států Unie“; poukazuje na to, že pokud by tento přechodný stav měl trvat, je třeba zavést v rámci Evropského parlamentu přiměřenou odpovědnost pro stávající eurozónu a pro členské státy, které se zavázaly, že se k ní připojí;

25. považuje podstatné zlepšení demokratické legitimacy a odpovědnosti za správu a řízení HMU na úrovni Unie prostřednictvím posílení úlohy Parlamentu za absolutní nutnost a základní předpoklad jakéhokoli dalšího kroku směrem k bankovní unii, fiskální unii a hospodářské unii;

26. znovu potvrzuje svůj úmysl zintenzívnit spolupráci s vnitrostátními parlamenty podle protokolu č. 1 a zdůrazňuje, že taková spolupráce by neměla být považována za vytvoření nového smíšeného parlamentního orgánu, který by byl neefektivní a z demokratického a ústavního hlediska i neúčinný; zdůrazňuje plnou legitimitu Parlamentu jako parlamentního orgánu na úrovni Unie pro posílenou a demokratickou správu a řízení HMU;

V. Sociální pilíř

27. je toho názoru, že podle stávajících Smluv by bylo možné učinit koordinaci a dohled v oblasti rozpočtové kázně členských států, jejichž měnou je euro, závaznými a podléhajícími kontrole Soudního dvora Evropské unie na základě článku 136 Smlouvy o fungování EU ve spojení s čl. 121 odst. 6, ale že z ústavního hlediska by tento krok měl být zvážen jen v případě, že by podstatně posílil úlohu Parlamentu, pokud jde o podrobné provádění čl. 121 odst. 3 a čl. 121 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, a s cílem dokončit a provést postup mnohostranného dohledu s akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU; připomíná, že podle Smluv je třeba při definování a provádění politik a činností Unie přihlídnout k podpoře vysoké úrovně zaměstnanosti a záruce přiměřené sociální ochrany, zejména zavedením nového souboru pokynů – na základě již existujících strategií – pro členské státy; do tohoto souboru budou zahrnuta sociální a ekonomická kritéria s minimálními normami, jež se použijí pro hlavní pilíře jejich ekonomik;

28. domnívá se, že rozpočtová disciplína v eurozóně by neměla být měřena pouze pomocí

fiskálních a makroekonomických ukazatelů, ale že je třeba doplnit tyto ukazatele o stejně platné ukazatele zaměstnanosti a sociální ukazatele a o zprávy o pokroku dosaženém při provádění strukturálních reforem, přičemž cílem je zajistit vhodnou a účinnou úroveň sociálních investic a tudíž udržitelnost sociální Evropské unie v dlouhodobém výhledu;

VI. Nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost

29. poukazuje na to, že vytvoření systému založeného na pobídkách a zaměřeného na zvýšení solidarity, soudržnosti a konkurenceschopnosti musejí doprovázet další opatření zaměřená na koordinaci hospodářské politiky, jak je uvedeno v prohlášení Komise, které je přiloženo k uvedenému balíčku dvou předpisů, s cílem dodržet zásadu, že „kroky k větší odpovědnosti a hospodářské kázi se mají kombinovat s větší solidaritou“;
30. znovu potvrzuje, že řádná správa v EU nesmí vést k omezování výsad Evropského parlamentu a parlamentů členských států, zejména pokud se zvažuje převod suverenity; zdůrazňuje, že skutečná legitimita a odpovědnost vyžaduje demokratická rozhodnutí a musí být na úrovni členských států a EU zajištěna parlamenty členských států, resp. Evropským parlamentem; připomíná zásadu uvedenou v závěrech Evropské rady z prosince 2012, že „obecným cílem v průběhu celého procesu zůstává zajištění demokratické legitimacy a odpovědnosti na úrovni, na níž se přijímají a provádějí rozhodnutí“; klade důraz na to, že způsoby koordinace ex ante a nástrojů pro konvergenci a konkurenceschopnost by se měly vztahovat na všechny členské státy, které přijaly jako svou měnu euro, s možností, aby se k ní jiné členské státy trvale připojily; vyzývá Komisi, aby zajistila toto povinné ověřování budoucích legislativních návrhů ze strany parlamentů členských států a aby zajistila větší zapojení sociálních partnerů do hospodářské koordinace;
31. domnívá se, že každý nový navrhovaný nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by měl být podmíněn splněním určitých podmínek a měl by se zakládat na solidaritě a konvergenci; zastává názor, že k zavedení takového nástroje by mělo dojít pouze v případě, že byla zjištěna sociální nerovnováha a nutnost zásadních dlouhodobých a udržitelných strukturálních reforem zaměřených na zvyšování růstu, a to na základě vyhodnocení souladu konvergenčního kodexu a prováděcích plánů členských států, a že do tohoto procesu by měl být řádně formálně zapojen jak Evropský parlament, tak Rada a parlamenty členských států;
32. zdůrazňuje, že nový nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by se měl vztahovat na všechny členské státy eurozóny a měl by být otevřený pro všechny členské státy Unie, přičemž by měla být brána v úvahu větší vzájemná závislost členských států eurozóny; domnívá se, že by se členským státům měla umožnit dobrovolná účast na tomto programu;
33. domnívá se, že nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by měl být hnací silou zvýšení rozpočtové kapacity a měl by fungovat na základě podmíněné podpory strukturálních reforem s cílem zvýšit konkurenceschopnost, růst a sociální soudržnost, zajistit užší koordinaci hospodářských politik a trvalé sblížení hospodářských výsledků členských států a vyřešit otázku nerovnováhy a strukturálních rozdílů; domnívá se, že tyto nástroje jsou stavebními články k dosažení skutečné fiskální kapacity;

VII. Fond pro umořeni dluhu a evropské dluhopisy

34. domnívá se, že nadměrný dluh by měl být postupně převeden do fondu pro umořeni dluhu, který by vycházel z návrhu německé Hospodářské rady odborníků, který počítá s dočasným vytvořením fondu, do něhož by byly převedeny veškeré dluhy členských států, které splňují určitá kritéria, překračující 60% míru zadluženosti, přičemž dluh by byl umořován postupně po dobu 25 let, a tak by vznikl fond, který by společně s prosazováním všech stávajících mechanismů napomáhal udržet v budoucnu celkovou zadluženost členských států pod 60 %;
35. vítá skutečnost, že Komise dne 2. července 2013 po uzavření dohody o balíčku dvou legislativních aktů zřídila skupinu odborníků pod vedením Gertrudy Trumpel-Gugerellové, jejímž úkolem je důkladně posoudit hlavní rysy možného fondu pro umořeni dluhu a evropských dluhopisů, včetně veškerých právních ustanovení, finanční struktury a doplňkových rozpočtových rámců; má v úmyslu k této záležitosti zaujmout postoj poté, co skupina odborníků předloží zprávu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.10.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 26 - : 7 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Ivana Maletić, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Thijs Berman, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Julie Girling, Phil Prendergast, Milan Zver

10. 10. 2013

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

pro Výbor pro ústavní záležitosti

o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii
(2012/2078(INI))

Navrhovatel: Stephen Hughes

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že podle čl. 3 odst. 3 SEU Unie usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a na cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a na vysokém stupni ochrany;
- B. vzhledem k tomu, že krize odhalila nucenou integraci spjatou s eurem a že tento vývoj dodal diskusi o víceúrovňové správě Unie nový rozměr;
- C. vzhledem k tomu, že krize vedla k nerovnováze mezi sociálním pilířem hospodářské a měnové unie (článek 148 SFEU) a hospodářským pilířem (článek 121 SFEU);
- D. vzhledem k tomu, že podle článku 9 SFEU „při vymezování a provádění svých politik a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví“;
- E. vzhledem k tomu, že podle článku 151 SFEU má Unie a členské státy za cíl podporu zaměstnanosti, zlepšování životních a pracovních podmínek, přiměřenou sociální ochranu, sociální dialog, rozvoj lidských zdrojů za účelem trvale vysoké zaměstnanosti a boj proti vyloučení;
- F. vzhledem k tomu, že EP ve svém usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru

pro koordinaci hospodářských politik¹ uvedl, „že jakýkoli nový či zdokonalený postup řízení a rozhodování v Komisi či Radě musí být doprovázen zvýšenou demokratickou legitimitou a příslušnou odpovědností vůči Evropskému parlamentu“;

- G. vzhledem k tomu, že Smlouvy nabízejí několik způsobů, jak lze dosáhnout pokroku v oblasti zaměstnanosti a sociálních politik, a že potenciál těchto možností doposud nebyl plně využit zejména s ohledem na článek 9 SFEU, článek 151 SFEU a článek 153 SFEU, ale rovněž obecněji s ohledem na článek 329 SFEU; vzhledem k tomu, že většího sociálního sblížení lze proto dosáhnout beze změny Smlouvy a aniž by byla dotčena zásada subsidiarity;
- H. vzhledem k tomu, že euro je měnou Unie, avšak před krizí vedla prevalence vnitřního trhu k podcenění výzvy spojené s integrací eurozóny;
- I. vzhledem k tomu, že v diskusi o víceúrovňové správě EU je třeba zohlednit dynamiku nástrojů EU, která není stejná v případě článku 136 SFEU nebo posílené spolupráce;
  - 1. připomíná, že v zájmu splnění cílů stanovených v článku 9 SFEU nelze hospodářskou politiku posuzovat odděleně od sociální politiky, a proto zdůrazňuje naléhavou potřebu zlepšit řízení sociálních záležitostí na evropské úrovni obdobně, jako je tomu u zavádění evropské správy ekonomických záležitostí, a to vytvořením nástrojů, které zohlední zásadu subsidiarity;
  - 2. připomíná, že se diskuse o víceúrovňové správě nepřekrývá s otázkou víceúrovňové správy, která se týká vyváženosti pravomocí a zapojení vnitrostátních, regionálních a místních orgánů;
  - 3. zdůrazňuje význam posíleného monitorování sociálních a zaměstnaneckých politik a nutnost posuzovat jejich hospodářský a sociální dopad způsobem srovnatelným s ustanoveními upravujícími dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami, aby mohla být doporučení Evropské unie správně směřována;
  - 4. vyzývá Komisi, aby plně využívala svého práva legislativní iniciativy a pravidelně předkládala Evropskému parlamentu ambiciózní regulatorní/předpisy týkající se sociálních věcí a zaměstnanosti;
  - 5. vyzývá k tomu, aby vedle kritérií pro fiskální a makroekonomickou politiku byla zavedena také kritéria pro zaměstnanost a sociální věci, jako je nerovnost příjmů, zaměstnanost a chudoba, s cílem zohlednit dopad problémů v oblasti zaměstnanosti a sociálních problémů na vývoj hospodářství a zajistit náležitě uplatňování článku 9 SFEU a článku 151 SFEU;
  - 6. upozorňuje na vznik, existenci a další zhoršování vnitřní a vnější nerovnováhy v oblasti hospodářské a sociální politiky a na související nutnost stanovit automatické stabilizátory, které prohloubí stávající víceúrovňovou správu; vyzývá Komisi, aby předložila zelenou knihu s různými možnostmi takových stabilizátorů v rámci stávající víceúrovňové správy;

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2011)0542.

7. zdůrazňuje skutečnost, že sociální situace v Evropě si žádá vyvážený a odpovídající evropský rozpočet a větší soulad mezi hospodářskou, obchodní a sociální politikou, aby se zachoval a rozvíjel evropský průmyslový potenciál a podpořilo zakládání podniků;
8. konstatuje, že ani plán nazvaný „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, ani průběžná zpráva, již předložil předseda Rady Van Rompuy, se nezabývají politikou zaměstnanosti a sociální politikou; opět proto vyzývá k vypracování sociálního paktu, o němž se zmiňovalo jeho usnesení ze dne 20. listopadu 2012, společně s doporučeními Komise ohledně zprávy předsedy Evropské rady, předsedy Evropské komise, prezidenta Evropské centrální banky a předsedy Euroskupiny nazvané „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“;
9. zdůrazňuje, že pro pozitivní vývoj EU je nutná rovnováha mezi politikou zaměstnanosti a hospodářskou politikou podle článku 121 SFEU a článku 148 SFEU;
10. zdůrazňuje skutečnost, že Komise musí najít ambicióznější odpověď na každodenní obavy a přání občanů EU, pokud jde o sociální a hospodářské otázky, aby Unie dokázala reagovat na nečekané události a rychle využívat příležitosti a předjímat budoucí trendy a přizpůsobovat se jim;
11. požaduje sociální protokol ke Smlouvám s cílem chránit základní sociální a pracovní práva;
12. vyzývá Komisi, aby trvala na předkládání vnitrostátních plánů na podporu pracovních míst ze strany členských států jakožto součásti jejich národních programů reformy v rámci evropského semestru; uznává, že vnitrostátní plány na podporu pracovních míst musí být ve své struktuře a obsahu konzistentní, aby splnily svůj cíl; trvá na tom, že Komise musí poskytnout jasné pokyny k obsahu a struktuře plánů na podporu pracovních míst, které musí členské státy při předkládání svých ročních analýz růstu a dalších opatření v rámci správy ekonomických a sociálních záležitostí respektovat; navrhuje, aby tyto vnitrostátní plány na podporu pracovních míst byly předmětem trojstranné sociální vrcholné schůzky, jak je stanoveno v čl. 152 odst. 2 SFEU;
13. vyzývá členské státy, aby posílily své vnitrostátní politiky zaměstnanosti vytvořením správných podmínek pro vytváření pracovních míst a poptávku po pracovních silách, a to začleněním zelených pracovních míst do svých vnitrostátních plánů na podporu pracovních míst, zlepšením plánování a prognózování potřeby pracovních sil ve zdravotnictví, s cílem lépe sladit poptávku po odborných zdravotnických pracovnících s nabídkou a současně poskytnout těmto pracovníkům dlouhodobé pracovní vyhlídky, jakož i stimulaci výměny inovací, podporou nárůstu vysoce kvalifikované pracovní síly v oblasti IKT a propagací digitálních dovedností u všech pracovních sil;
14. opětovně vyzývá k upevnění demokratického rozměru evropského semestru, mj. posílením úlohy Parlamentu prostřednictvím řádného legislativního postupu, zapojením vnitrostátních parlamentů, případně ve vzájemné spolupráci se sociálními partnery a občanskou společností, a zároveň uznáním ročního cyklu evropského semestru;
15. zdůrazňuje, že sociální dialog musí být skutečným dialogem s politickou a demokratickou legitimitou, otevřeností a transparentností; vyzývá Komisi, aby s přihlédnutím

k různorodosti vnitrostátních systémů podpořila úlohu sociálních partnerů na evropské úrovni a usnadnila sociální dialog mezi nimi, aniž by byla dotčena jejich samostatnost, jak je stanoveno v článku 152 SFEU;

16. vyzývá členské státy, aby v situaci, kdy existují mezi členskými státy rozdíly v politickém směřování, které brání dosažení pokroku, rozšířily zásadu posílené spolupráce na sociální politiku a politiku v oblasti zaměstnanosti;
17. vyzývá členské státy, aby ve svých programech stability a růstu věnovaly pozornost blahobytu lidí, aby tak dlouhodobě nepřetrvávaly nežádoucí sociální a pracovní dopady, které vyplývají z opatření na řešení krátkodobých hospodářských problémů.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.10.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 26 - : 3 0 : 10
Členové přítomní při konečném hlasování	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berčs, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Georges Bach, Kinga Göncz, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Agustín Díaz de Mera García Consuegra

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	24.10.2013
Výsledek konečného hlasování	+: 17 -: 3 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Sandra Petrović Jakovina, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber, Luis Yáñez-Barnuevo García
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	David Campbell Bannerman, Helmut Scholz
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Jan Kozłowski